

שָׁרֶר
ברכת האלנות

עם בקשה לעליות נשבות

א. טוב לברך ברכת האלנות בר"ח ניסן, כי זריזין מקדימים למצות.
 יש מברכים אותה בחול המועד ברוב עם ובבגדים נאים. ומותר לברך ברכה בכל חודש ניסן, אך אם עבר ניסן, מברכים אותה בל' שם ומלכות (הלכות חגים, חדש ניסן פ"ב, ה"ב). ב. אין לברך ברכה זו בשבת ויום טוב. ואפילו אם חל ר'ח בשבת ורוצחים להיות בגדר "זריזין מקדימים" - לא מברכים (הלכות חגים, פ"ב ה"ד). ג. אין מברכים ברכה זו אלא פעם בשנה (הלכות חגים, פ"ב ה"א). ד. הברכה נתקנה דווקא על אילני מאכל ולא על אילני סרק. כמו כן לא מברכים על אילנות שידוע שהם מורכבים (סידור קול אליו עמוד 748, ה"ד). ה. צריך לברך לכל הפחות על שני אלנות, ואפילו הם מסווג אחד. וכתחילה ואוי להדר ולברך על שני אלנות מאכל משני סוגים (הלכות חגים, פ"ב ה"ה). ו. בשעה שמברכים ציריך שיהיו בהם פרחים פורחים. אולם אם התחלו לגдол פירות, ולא נשאר באילנות שום פרח, ואין אילנות פורחים במצבה, מברכים בלי שם ומלכות (הלכות חגים, פ"ב ה"ו). ז. יש מחולקת אם מצאה זו נחשבת למצוחה שהזמן גרמא ונשים פטורות או לא, لكن, נשים לא תברכנה. וטוב שאשה תשמע את הברכה מבعلا שכיוון להוציאה ידי חובה (הלכות חגים, פ"ב ה"ז).

קודם הברכה אומרים סדר זה:

מִזְמָרָ לְדוֹר, הַבּוּ לֵיהָוָה אֲדֹנֵינוּ בְּנֵי אֱלֹהִים, הַבּוּ לֵיהָוָה אֲדֹנֵינוּ בְּכָדָר וּעַל:
הַבּוּ לֵיהָוָה אֲדֹנֵינוּ בְּכָדָר שְׁמָנוּ, הַשְׁתַּחַווּ לֵיהָוָה אֲדֹנֵינוּ בְּרוּתָתִיכְדָּשׁ: קָול:
יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ עַל־הָמִים, אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים, יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ עַל־מִים רַבִּים:
קָול־יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ בְּבֵית, קָול יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ בְּחַדְרָה: קָול יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ שָׁבָר
אֲרֻוִים, וַיִּשְׁבַּר יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ אֶת־אַרְיוֹן הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹעֵגֵל, לְבָנוֹן
וּשְׁרִיוֹן בְּמוֹכָבָרָם: קָול־יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ חִצֵּב לְהַבּוֹת אָשָׁה: קָול יְהָוָה
אֲדֹנֵינוּ יְחִיל מִדְבָּר, יְחִיל יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ מִדְבָּר קָרְשׁ: קָול יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ
יְהִוָּלֶל אִלּוֹת וַיְחַשֵּׁפֵעַ יְעֹרֹת וּבְהִיכְלָלָל כָּלּוֹ אָמֵר בְּכָדוּ: יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ לְמַבּוֹל
יִשְׁבַּב, וַיִּשְׁבַּב יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהָוָה אֲדֹנֵינוּ שׁוּעַ לְעַמּוֹ יִתְּן, יְהָוָה
אֲדֹנֵינוּ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

שיר המעלות, בשוב יהוא אֲדֹנֵינוּ את-שבית ציון, הינו כhalbמים: או
 ימלא שחוק פניו ולשוננו רנה, או יאמרו בנויים, הנגיד ליהוא אֲדֹנֵינוּ
 לעשות עם-אללה: הנגיד יהוא אֲדֹנֵינוּ לעשות עמנו, הינו שמחים: שוכה
 יהוא אֲדֹנֵינוּ את-שביתנו, באפיקים נגב: הרים ברמשה ברעה יקצרו:
 הלוֹך יילך וכלה נשא משך הורע באיבא ברעה, נשא אלמתיו:

הלוֹיה | הלוֹו אֶת-יהוָה אֲדֹנֵינוּ מִן-הַשְׁמִים, הַלְּלוּוּו בְּמִרְוּםִים: הַלְּלוּוּ
 כָּל-מְלָכִיו, הַלְּלוּוּ כָּל-צְבָאִיו: הַלְּלוּוּ שִׁמְשׁ וַיְרָת, הַלְּלוּוּ כָּל-

פּוֹכֵבִי אָור: הַלְּלוּוּ שְׁמֵי הַשָּׁמִים, וְהַמִּים אָשָׁח מַעַל הַשָּׁמִים:

יהללו אתישם יהוה אלהי אדוני כי הוא צוה לנו וגמרנו:
ויעמידם לער לעלם חקנות ולא יעבור: הילו אתייה יהוה אלהי
מזהארץ תנינם וכלי תהומות אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה
ש בקמץ דברו: ההרים וכלי גבעות עין פרי וכלי ארזים: החהה וכלי-
בחמה, רמש וצפור בגוף: מלכיארין וכלי לאמים, שרים וכלי-שפוי ארין:
בחורים וגס בתולות, זקנים עסנערים: יהללו אתישם יהוה אלהי
כינשבג שמו לכהן, הוזע עלי ארין ושמים: וירם קרא לעמו תהלה לכל-
חסידי לבני ישראל עם קרבו, הילוי:

לשם יהוד קודשא בריך יהוא ושכינה, ברחילו ורחימו ורחילו,
לייחדא שם יוד ה"א בואו ה"א ביהודא שלים (יהוה), בשם כל-ישראל,
ובשם כל-הנפשות, רוחות ונשמות, המתייחסות אל בראשי נפשנו, רוחנו
ונשمتנו, ומלבושיםם ותקרובים להם, שמכללות אצלות, בריאות,
יצירה, עשייה, ומכל-פרטיא אצלות, בריאות, יצירה, עשייה, הרי אנחנו
מוכנים ומוגנים לקיים מצות הברכה שתקנו חכמים, זכרונות לברכה, על
ראית אילני דמלבלי, ויעלה לפניך יהוה אלהי אלהינו ואלהי אבותינו
כאלו כוננו בכל-הכינות הראויות לכון בברכה הזאת וסודותיה. ותהיה
חשוכה ומקבלת ורציה לפניך ברכה זו, לברך ולהעלות על ידה, כל-
ניצוצי הקדרשה המערבים בצומה, וכל-נפשות רוחות ונשמות המגילות
בון, ואנה האל במדת טבק ובחסוך הנדול, פארם להם באור פניך
ותשלים ברכום ותקום.

ברכם טברים, רחמי צדקה, תמיד גמלם (כט"ר צ"ג).

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהי אלהינו ואלהי אבותינו, שבוכות הברכה
הזהאת אשר נברך, יקים לנו מאמר; ראה ריח בני בריח שדה אשר ברכו
יהוה אלהי: ונתקבל שפע עשרה הברכות, כתוב; ויתוילך האלים
מטל השמים ומישמי הארץ, ורב דגון ותירש: יעבורך עמים, וישתחוו לך
לאמים, והוא גביר לאחיך, ישתחוו לך בני אמה, ארליך אדור ומכרכיך
ברוך; יהיו לרצון אמריפי והגון לבי לפניך יהוה אלהי צורי ונגלי:
ויהיו נعم ארני אלהינו עליינו, ומעשה ידיינו כוננה עליינו, ומעשה ידיינו
בוננו:

האה שברך ברכת האילנות (בלי שם ומלכות) בשמחה ובכוננה
(אך תהריר שם ומלכות בלביה):

**ברוך אתה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁלֹּא חִסֵּר בַּעוֹלָמָו פְּלוֹם, וּבָרָא בְּרִיאֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת
טוֹכוֹת לִיהְנוֹת בָּהֶם בָּנֵי אָדָם.**

אחר הברכה תאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך יהוה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתינוּ שֶׁתעלנו בשמחה
לארכנו ותטענו בגבוי לנו, ושם נקיים מצות תרומות ומעשרות וכל-מצות
התלויות בארץ אשר הנהלת לאבותינו היא ארץ זבת חלב ודבש, ארץ
נהלי מים, עינות ותהומות יוצאים בבקשה ובהר, ארץ חטה ושבורה, גפן
וראננה ורימון, ארץ זית שמן וריבש, באשר צויתנו בתורתך על ידי משה
עבדך. אני יהוה אֱלֹהֵינוּ, למשׁ שׂמֵךְ הנָדוֹל, הנָגֵל חסְדֶךְ עָמָנוּ וְקִיםְלָנוּ
אתה דבר אשר הבטחתנו על ידי משה עברך; ונתתי גשמייכם בעתם,
ונתנה הארץ יבולה ועין השדה יתנו פריו. והשיג לכם דיש את-בציר
ובציר ישג את-זרע, ואכלתם לחמכם לשבע, וישבתם לבטח בארץיכם:
וקים-בנו את-הבר אֵשֶׁר הבטחתנו על ידי ישועה נבייך; ביום ההוא
יהיה צמח יהוה אֱלֹהֵינוּ לוצבי ולכובזה, ופרי הארץ לנאון ולהפארת,
פליטות ישראל: ונאמר, ובנו ברים וישבו, ונטעו כרמים ואכלו פריים:
וקים-בנו אשר הבטחתנו על ידי עמוס נבייך; הנה ימים באים, נאם
יהוה אֱלֹהֵינוּ, ונגש חורש בקצר, ודרך ענבים במשך הארץ והטיפו הרים
עשיס וכל-הגבעות תהמונגה: ושבתי את-שבות עמי ישראל ובנו ערים
ונשומות ישבו, ונטעו כרמים ושטו את-יינם, ועשו גנות ואכלו את-פריהם:
וקים-בנו אשר הבטחתנו על ידי יחזקאל נבייך; והרביתי את-פרי העין
ותנocket השדה, למשׁ אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בעוים: ונאמר;
על-הנהל יעלה על-שפטו מזוח ומזוח כל-יעמאל לא-יבול אלהו, ולא-
יתם פריו, לחדרשו יכבר, כי מימי מוחםقدس הימה יוצאים, והיה פריו
למאכל ועלחו לתרופה:

אלָהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רְחִמּוֹן - רְחִמּוֹן טוֹב וּמְטִיב -

הדרש לנו. שובה עליינו בהמון רחמייך, בוגל אבות
 שעשו רצונך. בנה ביתך בבריחלה, פון בית מקדש על מכנו,
 הרנו בכנינו, שמחנו בתקינו, והשב שכינתך לתוכו, והשב כהנים
 לעמודתם, ולזים - לדוכנים, לשרים ולזמרים, והשב ישראל לניויהם,
 ושם נעלם ונראה ונשתכח לפניו בשלש פעמי רגינו בכל-שנה ושנה,
 בכתב תורה, שלוש פעמים בשנה יראה כל-זוכר את-פנינו יהוה
 אהדי אל-היך במקום אשר יבחר, בחג המיצות, וב חג השבעות, וב חג
 הסכונות, ולא יראה את-פנינו יהוה אהדי, (יפסיק מעט) ריקם: איש כמתנת
 ידו, כברכת יהוה אהדי אל-היך אשר נתן לך:

וימליך אתה הוא יהוה אהדי אל-הינו מהרה על-כל-מעשיך, בהר ציון
 משכון בכורך, ובירושלים עיר מקדשך, בכתבך בדרכך קדשך: ימלך
 יהוה אהדי לעולם, אל-היך ציון לדךך הלויה:

שיר המעלות לדוד, שמחתי באמרים לי, בית יהוה אהדי נלך: עמדות
 הי רגינו, בשעריך ירושלים: ירושלים הבניה, בעיר שחברה יהלה יהדו:
 שם עלו שבטים שבטייה, עדות לישראל, להרות לשם יהוה אהדי:
 כי שמח ישבי כסאות למשפט, כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים,
 ישלי אהביך: יהישלם בחילך, שלזה בארכנותיך: למשע אחיך ורעי,
 אדרבה-נא שלום בך: למשע בית-יהוה אהדי אל-הינו, אבקשה טוב לך:

אחר ברכת האילנות, נהגים לומר בקשה לעליוי נשמות ופתח אליהו.

בקשה לעליוי נשמות

בכל יום, מראש חודש ניסן עד כ"א בעו, וכן מיום ראש השנה עד שמיני עצרת אמרים בקשה זו לעליוי נשמות ממון הבא"ח:

רבונו של עולם, קיבל באהבה וברצון, קול רוחות הצדיקים הנראים
 על גביהם של חומות של גן עדן, המוצפים בקולם בצפירים בכל-בקר
 ובקר, ומשבחים ומפארים את שכם מלכני, ומעתירים עליינו בית ישראל,
 ברכתיך; גם-צפור מצאה בית. אני יהוה אהדי, ענה עתירתם, והתיינה
 אוניך קשיבות אליהם, ולחפלהם שעה ברחמים, ותרפרש עליינו

סְכִת שָׁלֹמֶך וַתִּקְנֵנו בָּעֵצָה טוֹבָה מִלְפָנֵיכָה וַתַּרְחַמְנו וַתִּחְנֵנו חַיִם אֲרָכִים טוֹבִים וּמִתְקָנִים, חַיִם שֶׁל שְׁלוֹם, חַיִם שֶׁל בְּרָכָה, חַיִם שֶׁל טוֹבָה, חַיִם שֶׁל פְּרָנֵסָה טוֹבָה, חַיִם שֶׁל חַלְיוֹן עָצָמוֹת, חַיִם שִׁישׁ בָּהֶם יָרָא תְּחֵא, חַיִם שָׁאַיְנָה בָּהֶם בּוֹשָׁה וְכַלְמָה, חַיִם שֶׁל עַשֶּׂר וּכְבוֹד, חַיִם שְׁתַהָא בְּנֵנו אַהֲבָת הַתּוֹרָה וַיָּרָא תְּשִׁיםָם, חַיִם שְׁתַמְלָא כָּל-מִשְׁאָלֹת לְפָנָיו לְטוֹבָה לְעַבְדָתָך.

אֶל מֶלֶא רְחָמִים, הַגְּדָל חַסְדָך עַל נֶפֶשׁוֹת רֻחוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁל הַצְדִיקִים, וַיַּעֲלֵה וַיַּכְאֵ, וַיַּגְעֵעַ וַיַּרְאֵה, וַיַּרְצֵחַ וַיִּשְׁמַעַ, וַיַּפְקֵד, וַיַּזְכֵר, זְכָרוֹנָם לְפָנֵיךְ לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה, לְחַן, לְחַסֶר, וּלְרְחָמִים וּלְשָׁלוֹם. וּבְרָחְמִיךְ הַרְבִים תַגְדִיל חַסְדָך עַלְيָהֶם, וִתְמַתֵּיק גְּבוּרָתְך עַלְיָהֶם, וַתִּפְאַר תְּפָרַתְך עַלְיָהֶם, וַתִּנְעַשֵּׂה עַלְיָהֶם, וַתִּפְרַשׁ הַזָּדָקָה וַהֲדָרָך עַלְיָהֶם, וַתִּאר בְּרִית שָׁלֹמֶך עַלְיָהֶם, וַתִּגְלַח מִלְכֹותך עַלְיָהֶם, וַתִּשְׁוַיכֵם בְּסִטְר עַלְיוֹן וּבְצָל שְׁדֵי יַתְלֹונָנוּ, וּלְקַצְחַתְך עַלְיָהֶם, וּמִנָּחַל עֲדָנִיךְ תַשְׁקֵם, וּבְצָרוֹר הַחַיִים תַצְרֵר נְשָׁמָתָם, הַיָּמִין תַעֲמִידָם, וּמִנָּחַל עֲדָנִיךְ תַשְׁקֵם, וּבְצָרוֹר הַחַיִים תַצְרֵר נְשָׁמָתָם, וַתִּשְׁוַיכֵם בְּכָוד מְנוּחָתָם, וְתַלוּהָ עַלְיָהֶם הַשְּׁלָוֹם, וַתִּפְתַח לָהֶם שַׁעֲרֵי אָוֹר שְׁבָעַת הַיָּמִים, שַׁעֲרֵי בָאָר מִים הַיִם, שַׁעֲרֵי גְּמִילֹת הַסְדִים, שַׁעֲרֵי דָרוֹר, שַׁעֲרֵי הַיכְלוֹת עַלְיוֹנִים, שַׁעֲרֵי וְעַד טָוב, שַׁעֲרֵי זָהָר הַרְקִיעַ, שַׁעֲרֵי חֲדָרִים מְלָאִים בְּלַהֲזָן יָקֵר וְנָעַם, שַׁעֲרֵי טוֹבָה, שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם הַעַלְיוֹנָה, שַׁעֲרֵי כָבֹוד וַיָּקֶר, שַׁעֲרֵי לְקַח טָוב, שַׁעֲרֵי מִצְחָה הַרְצֹן, שַׁעֲרֵי נָעַם הַעַלְיוֹן, שַׁעֲרֵי סּוֹדוֹת הָאַצְילָות, שַׁעֲרֵי עַז הַחַיִים, שַׁעֲרֵי פְנִים מְאִירֹת, שַׁעֲרֵי צָרוֹר הַחַיִים, שַׁעֲרֵי קְרוֹן פְנִים, שַׁעֲרֵי רַצֹן, שַׁעֲרֵי שְׁבֵיל הַעַלְיוֹן, שַׁעֲרֵי תְקוֹהָ טוֹבָה.

אָנָא יְהֹוָה אֱהָדָה, חֹס וְחַמֵל וּרְחָם בְּרָחְמִיךְ וְחַסְדָךְ עַל כָּל-נֶפֶשׁוֹת וּרוֹחוֹת וּנְשָׁמוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנְפִטְרָוּ מִעוּלָם הַזָּה, בְּרָכָם טָהָרָם, רְחָמִי צְדָקָתְך תָמִיד גְּמִילָם (כְּט"ר צַת"ג), וַתִּהְיֵה מְנוּחָתָם בְּכָוד, מְנוּחָת שְׁלָוֹם הַשְּׁקָט בְּבֵיתָה, וַתִּקְיָם בָּהֶם מִקְרָא שְׁפָטוֹבָה; וַחֲקָקָה יְהֹוָה אֱהָדָה תָמִיד וְהַשְׁבִיעָה בְּצִחְצָחוֹת נֶפֶשׁ וּעֲצָמָתִיךְ יְהַלְיוֹן, וַהֲיֵת בְּנֵנו רָוחָה וּכְמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזֹבֶן מִימַיּוֹן:

אָבִינו אָב הַרְחָמֵן, עָשָׂה לִמְשׁוֹעַ תְּוֹרַת הַקְדוֹשָׁה, וַיִּמְשׁוֹעַ שְׁמוֹתִיךְ הַקְדוֹשִׁים הַפְתּוּבִים בָּה וּהַרְמוּזִים בָּה, וַיִּמְשׁוֹעַ זְכוֹת

אברהם ויצחק ויעקב ומשה ואהרן ו يوسف ורורו, ותחוס ותחלל ותרחם ברב רחמייך וחסידיך על כל הנפשות רוחות ונשיות שלא עצרו כה לבא אל מנוחתם, ועל כל נפשות חי מדבר, אתה האל הנזר חסד לאלפים, בטוקן הנדרול תשפייע שפע רב להם לאור באור החיים, ותתן להם כה ועיר, ואמיין, שיתבררו ויתקנו פראי, ובאור פניך תשלים בירורים ותקונים במהרה, ותצלים מכל צר אויב ומקריג, ויעמדו מליציך ישר להמליזן טוב עליהם, ותעשה עמם חסה כי בן ברך לעשות חסר חם בבל-דר ודר.

אנא בכח, גראלת ימינה, תהייר צוריה:

קפל רגנת עמק, שנגנוו, טהרנו נורא:

נא גבורה, הוריishi יהוד, בבכת שמרים:

ברכם טהרם, רחמייך זרכתך, תמיד גמלם:

חסין קדוש, ברב טוכה, נהיל עדתך:

יהוד גאה, לעמך פנה, זכריך קדרשתך:

שועתנו קבל, ושמע עזקהנו, יודע תעלומות:

(בלחש:) בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מֶלֶכְתָּנוּ לְעוֹלָם וְעַד: (ע"כ)

אנא, בחסדים גראלים, יאיר תפארת צדיק:

קויינו רצון עליון של טעמיים נקדות:

נקווה גראלות הודיעים ישלם כתר שליהם:

באור טפת רחם צדיק פמים, גראלנו:

חולינו קויינו ברכת טוב נעם עליון:

יתמתקו גבורות, לעורר פעלת זוג קדושים:

שביל קדש ויסוד צדיק - יהיו תמיימים:

(בלחש:) בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מֶלֶכְתָּנוּ לְעוֹלָם וְעַד: (ע"כ)

כל הלקוחות שומרות
לגרפמוד